

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/34/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815217996
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815217996.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o mal. N. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov Ing. F. Hudecovej, bytom K. O. č. XXX, právne zastúpená JUDr. Helenou Dobošovou, advokátkou so sídlom Ružová dolina č. 10, Bratislava a J. K., bytom O. U. č. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 03.marca 2016, č.k. 4P/64/2015-69, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti, kedy otec žiadal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť voči mal. N. zo sumy 250,- eur na sumu 100,- eur mesačne od 12.11.2015. Zároveň uviedol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, kedy z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že o výživnom na mal. N. bolo naposledy rozhodované rozsudkom OS Prievidza zo dňa 23.01.2012, č.k. 16P/13/2011-125, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.03.2012. Týmto rozsudkom bol mal. N. zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť na neho výživné po 250,- eur mesačne od 24.09.2009. V čase posledného rozhodovania o výživnom bývala matka u svojich rodičov, neprispievala rodičom na bývanie, poberala rodičovský príspevok z ČR od januára 2011k vo výške 3.800,- Kč, čo zodpovedalo sume 153,- eur mesačne. N. v tom čase mal zhoršený zdravotný stav, slabšiu imunitu, otec bol zamestnaný a podľa udania otca jeho príjem bol vo výške 15.697,- Kč. V zamestnaní utrpel pracovný úraz a od 13.03.2011 bol PN, počas ktorého poberal nemocenské dávky vo výške 13.500,- Kč, neskôr náhradu mzdy vo výške 17 až 18.000,- Kč. Bol slobodný bez ďalších vyživovacích povinností. Podľa priložených listín bol priemerný mesačný zárobok v mesiacoch september 2009 18.665,- Kč, január až december 2010 21.237,- Kč, január až apríl 2011 19.292,50 Kč.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predmetom konania o zmene výživného nie je zisťovanie, či doteraz určené výživné je primeraným výživným, pretože inak by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Súd konštatuje v súvislosti s návrhom otca, v ktorom žiadala, aby súd opätovne preskúmal zväžiť sumu, ktorú má prispievať na maloleté dieťa. Predpokladom zmeny súdneho rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov, ktorou sa rozumie výrazná zmena pomerov na strane oprávneného, ale aj povinného a to nielen na krátky čas. Otec návrh na zníženie výživného odôvodňoval zhoršením situácie s poukazom na jeho príjmy, výdavky, plat, nájomné a ostatné výdavky. V čase posledného rozhodovania bol otec

slobodný, nemajetný bez ďalších vyživovacích povinností, pracujúci a žijúci v ČR. V tomto sa pomery otca nezmenili. Otec mal v čase posledného rozhodovania príjem od januára do apríla 2011 19.292,50 Kč, v máji, júni mal pokles príjmu z dôvodu PN s tým, že po skončení PN sa jeho príjem v júli 2011 zvýšil na 20.396,- Kč, jeden a pol mesiaca pracoval s príjmom 17 až 18.000,- Kč a okrem tohto príjmu poberal motivačné body v hodnote 3.000,- Kč mesačne. Z odôvodnenia posledného rozhodnutia o výživnom bol príjem otca v roku 2011 777,92 eur a následne 725,82 eur + príjem z motivačných bodov vo výške 3.000,- Kč mesačne. V mesiacoch február 2015 až september 2015, kedy otec nebol PN, bol jeho priemerný zárobok 22.615,66 Kč + poberal motivačné body vo výške 3.700,- Kč. Faktom je, že v čase od 12.10.2015 do 29.02.2016 bol PN a v tom čase bol jeho príjem nižší s tým, že v mesiaci október 2015 mal príjem 14.742,- Kč, november 2015 16.888,- Kč (13-ty plat) a v mesiaci december 2015 2.716 Kč vyúčtovanie nadčasových hodín. V čase PN, však otec okrem toho poberal aj nemocenské dávky, z ktorých po zrážke bežného aj zameškaného výživného mu zostalo 9.125,-Kč. PN otca trvala 4 a pol mesiaca, t.z., že išlo o stav prechodný. Vzhľadom na výšku príjmu otca v čase jeho PN, vzhľadom na dĺžku PN a zníženie príjmu v čase PN výraznejším spôsobom sa to v celkových jeho pomeroch neodzrkadlilo a nemožnosť otca plniť si vyživovaciu povinnosť v doterajšej výške aj v tom čase. Na skutočnosť, že otec spláca úver súd nemôže prihliadať, pretože výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Zvýšenie výdavkov otca na bývanie súvisí s nájmom 2-izbového bytu a s dôvodmi, ktoré vznikli na strane otca. Pri rozhodnutí o návrhu otca nemožno opomenúť, že matka je na predĺženej neplatennej rodičovskej dovolenke od 25.09.2015 v evidencii nezamestnaných bez príjmu. O Kristiána sa matka stará výlučne sama bez pomoci zo strany otca. Jej vyživovacia povinnosť je tak vyvážená osobnou starostlivosťou o dieťa. Nemožno opomenúť, že od posledného rozhodnutia o výživnom uplynula doba viac ako 4 roky, t.z., že N. je o 4 roky starší, je predškôlak, jeho zdravotný stav si aj naďalej vyžaduje odborné vyšetrenie a liečbu, ku ktorým pribudla aj návšteva logopéda. Preto súd návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie otec maloletého, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zníži jeho vyživovaciu povinnosť na mal. N. na sumu 100,- eur mesačne s účinnosťou od 12.11.2015. Poukázal na tú skutočnosť, že súd návrh zamietol a to aj napriek tomu, že neúplne zistil skutkový stav v tom, že matka maloletého sa odvolávala na svoj životné náklady a to aj napriek tomu, že tieto náklady žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázala. Matka je dlhodobo nezamestnaná a to aj napriek tomu, že má vysokoškolské vzdelanie. Z tvrdení matky nemožno vyvodit', že sa permanentne zaujíma o zamestnanie. Svoj záujem zamestnať sa žiadnym hodnoverným spôsobom na pojednávaní nepreukázala. Jeho príjem za posledných 12 mesiacov podstatným spôsobom poklesol a preto výživné vo výške 250,- eur je neprimerané jeho príjmu. Matka maloletého už dlhšiu dobu žiaden príjem nemá a nesnaží sa, aby nejaký príjem mala. Súd pri rozhodovaní nezohľadnil výšku jeho príjmov, celkovú finančnú situáciu aj napriek tomu, že k takémuto rozhodnutiu mal dostatok podkladov. Z jeho príjmov mu zostáva teda min. čiastka na pokrytie jeho výdavkov, a preto sumu 250,- eur na výživnom považoval za neprimeranú. Tiež poukázal na tú skutočnosť, že zamestnávateľ mu avizoval, že pravdepodobne od 01.05.2016 bude prepustený z pracovného pomeru.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila matka maloletého, ktorá potvrdila, že je dlhodobo nezamestnaná, avšak je tomu tak, že syn je veľmi často chorý. Týždeň je v škôlke a dva týždne je chorý. Preto je nútená sa o neho starať sama. Jej rodičia, u ktorých bývajú sú zamestnaní ľudia s tým, že matku maloletého v celom rozsahu živia rodičia a pomáhajú jej i súrodenci. Otec preukázal pokles príjmu, ktorý je však prechodný z dôvodu jeho PN. Pokiaľ by sa otec pravidelne stretával so synom tak by vedel, že dieťa v jeho veku má opodstatnené potreby zhruba vo výške 400,- eur mesačne. Tvrdiť, že matka žije z jeho peňazí je preto účelové, jednostranné a hlavne nepravdivé. Brať do úvahy, že možno bude prepustený alebo preradený na inú menej platenú prácu súd nemohol zobrať na zreteľ, pretože zákon hovorí, že súd musí rozhodnúť podľa skutočností, ktoré sú z hľadiska posudzovania uplatneného nároku podstatné a zistené v čase rozhodovania o veci. Okrem toho otec neplatil výživné na dieťa dobrovoľne ani v čase, keď mal zárobok podstatne vyšší a preto bola nútená dať návrh na exekučné vymáhanie výživného a nakoniec bol trestným rozkazom OS Prievidza odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy. Otec neplatil výživné na maloletého v čase od 29.09.2009 do 17.01.2013 napriek tomu, že bol riadne zamestnaný. Žiadala v konečnom dôsledku, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril opatrovník, ktorý uviedol, že zotráva na svojich vyjadreniach s tým, že vyživovaciu povinnosť, ktorá je určená rozsudkom OS Prievidza považujú za primeranú veku a odôvodneným potrebám mal. N.. Maloletý začal navštevovať materskú školu, jeho zdravotný stav aj naďalej vyžaduje odborné vyšetrenia a liečbu, ku ktorým pribudla aj návšteva logopéda. Preto uviedli, že nesúhlasia so znížením výživného.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje a zároveň naňho poukazuje.

Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností, či už na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča, v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti uvedených v § 62 Zákona o rodine.

Základnými kritériami na určenie vyživovacej povinnosti rodičov voči sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (ust. § 62 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine, § 75 ods. 1 Zákona o rodine).

V prípade, ak súd zistí významnú zmenu v pomeroch rodičov alebo detí, zmení existujúcu úpravu výživného a to v rozsahu, ktorá zodpovedá kritériám podľa ust. § 62, resp. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Preskúmaním veci bolo zistené, že súd prvého stupňa v predmetnej veci riadne zistil skutkový stav veci, nebol dôvod na opakovanie už vykonaného dokazovania (§ 213 ods. 3 O.s.p.), ani na jeho doplnenie podľa § 213 ods. 4, 5 O.s.p.. Z obsahu spisu vyplýva, že vyživovacia povinnosť k mal. Kristiánovi bola naposledy upravená rozsudkom OS Prievidza zo dňa 23.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.03.2012 s tým, že matka v tom čase poberala rodičovský príspevok vo výške 3.800,- Kč, čo zodpovedá sume 153,- eur mesačne. U dieťaťa bol už v tom čase konštatovaný zhoršený zdravotný stav vzhľadom na slabšiu imunitu a otec pracoval s priemerným mesačným príjmom od 15.000,- Kč mesačne až do 20.000,- Kč mesačne.

Na strane matky došlo k zmene pomerov v tom smere, že prestala poberať dávky v materstve s tým, že evidovaná na úrade práce ako nezamestnaná, nepoberá žiadne dávky zo strany štátu s tým, že s poukazom na zhoršený zdravotný stav u maloletého má problémy zamestnať sa.

U maloletého dochádza k zmene pomerov v tom smere, že tento začal navštevovať materskú školu, má aj naďalej veľké zdravotné ťažkosti s tým, že okrem výdavkov na okuliare musí navštevovať matka s ním logopéda, raz do roka kardiológa, raz za pol roka imunológa v Partizánskom. Chorobnosť maloletého matka preukázala doloženými lekáorskými správami z obdobia od mája 2014 do novembra 2015 s tým, že matka s maloletým aj naďalej bývajú u jej rodičov.

Otec pracuje aj naďalej u toho istého zamestnávateľa, kde v mesiaci február až júl 2015 dosahoval priemerný mesačný príjem 22.593,- Kč s tým, že opakovane bol PN, pričom otcovi skončila PN 01.03.2016 s tým, že v mesiaci október 2015 dosahoval nižší príjem z dôvodu PN vo výške 14.742,- Kč s tým, že pokiaľ vychádzame z jeho príjmu za mesiace február až júl 2015, kedy dosahoval priemerný mesačný príjem 22.593,- Kč. Od augusta do decembra 2015 dosahoval príjem v mesiaci august 23.188,- Kč, v septembri 2015 22.066,- Kč, v októbri 2015 14.742,- Kč, v novembri 6.880,- Kč, v decembri 2.715,- Kč s tým, že jeho PN je už v súčasnosti ukončená.

Pokiaľ teda porovnávame príjmy na strane povinných osôb ako aj na oprávnené potreby na strane maloletého, je nutné konštatovať, že vzhľadom k tomu, že vyživovacia povinnosť bola naposledy upravovaná pred 4 rokmi, na strane maloletého došlo k zvýšeniu nákladov v súvislosti s návštevou materskej školy, ako aj k zvýšeniu nákladov v súvislosti s horším jeho zdravotného stavu. Na strane matky došlo k zhoršeniu jej finančnej situácie v tom kontexte, že prestala poberať dávky v materstve, je nezamestnaná, je evidovaná na úrade práce, v dôsledku čoho si musí pravidelne aktívne hľadať zamestnanie, avšak túto situáciu jej sťažuje práve zdravotný stav maloletého dieťaťa. Preto možno konštatovať, že matka svojou osobnou starostlivosťou plne vyvažuje finančnú príspevkovú povinnosť otca.

Faktom je, že za určité časovo kratšie obdobie dochádza k zníženiu príjmu na strane otca, avšak ako správne konštatoval súd prvého stupňa a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje, jedná sa o krátkodobé zníženie príjmu, ktoré v konečnom dôsledku po jeho opätovnom nástupe do práce bude dosahovať taký istý príjem ako mal minimálne v tom rozsahu v čase poslednej úpravy o výživnom. Za takto zisteného skutkového stavu potom neobstoja námietky zo strany otca, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav vo veci, nakoľko súd prvého stupňa sa dôsledne zaoberal ako príjmami na strane oboch rodičov, tak aj ich výdavkami a zároveň aj zmenou pomerov na strane maloletého dieťaťa.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci, správne rozhodol a dostatočne sa vysporiadal s námietkami uvádzaným otcom v odvolaní, ktoré nepovažoval odvolací súd za dôvodné, a preto v konečnom dôsledku rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšku v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., kedy žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.